

תת"ע 6344/09/17 - מדינת ישראל נגד אברהים טאהא

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תתע"א 6344-09-17 מדינת ישראל נ' טאהא

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם באמצעות עו"ד אנס דיראוי אברהים טאהא

החלטה

1. מונחת לפני בקשה, מטעם ב"כ הנאשם, שלפיה, על בית המשפט להורות למאשימה לשוב בה מבקשתה להטלת עונש מאסר.

השתלשלות העניינים

2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום, ביום 20.9.17, בגין **נהיגה בהיותו בלתי מורשה, נהיגה כשתוקף הרישיון פקע וחלפו למעלה משנתיים, מפקיעתו, ונהיגה ללא תעודת ביטוח תקפה.**

3. בדיון, ביום 10.6.18, ביקש הסנגור דחיה ארוכה להסרת המחדל על ידי הנאשם ולהוצאת רישיון. צוין שהנאשם אינו נוהג עקב חובות בהוצל"פ. ב"כ המאשימה ציינה שאין לה התנגדות לדחיה קצרה והתיק נדחה להקראה ליום 1.1.19. נוכח בקשת ההגנה לדחיית מועד הדיון נדחה הדיון, לפני משורת הדיון, ליום 7.3.19.

4. בתחילת הדיון, ביום 7.3.19, ציינה ב"כ המאשימה שעמדתה היא למאסר בפועל.

הסנגור, ציין, מנגד, שעד היום המאשימה לא עתרה למאסר בפועל. ההגנה, מצידה, טענה שבכוונתה להודות בתיק, וביקשה דחיה לצורך הסרת המחדל, ובית המשפט נעתר לה. המחדל לא הוסר עדיון, בשל חובות הוצל"פ, על אף שהנאשם שילם סכומי כסף נכבדים כדי להסדיר את רישיונו. בתום הדיון ביקש הסנגור ארכה לצורך הסדרת הרישיון ולמיצוי המשא ומתן עם המאשימה, והבעת עמדה לשליחת הנאשם לתסקיר, ומועד הדיון נדחה ליום 30.6.19.

5. ביום 10.3.19 הוגשה הבקשה המונחת לפני כעת, שלפיה, ההגנה מתנגדת להטלת רכיב ענישה של מאסר, על בסיס הוראת סעיף 15א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982. לשיטתה, היא הצהירה בעבר שבכוונת הנאשם להודות, המחלוקת בין הצדדים הייתה לעניין משך תקופת הפסילה בלבד, והמאשימה לא ציינה דבר לעניין המאסר. הדיון נדחה לצורך הסרת המחדל, כדי שהנאשם יזכה להקלה נוספת ברכיב הפסילה. בנסיבות אלה, נטען, לא הודע לנאשם מלכתחילה שבכוונת המאשימה לעתור למאסר, ועל כן, על בית המשפט לקבוע שאין מקום להטיל עונש מאסר בתיק. הטלתו תגרום עיוות דין לנאשם, והפרת הוראות סעיף 15א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב].

בקשת ההגנה הועברה לתגובת המאשימה, אולם המאשימה, על אף הזמן שניתן לה, לא מסרה תגובתה עד היום.
מכאן החלטתי, על בסיס החומר המונח לפני.

הכרעה

6. הוראת סעיף 15א לחסד"פ, קובעת כלהלן:

(א) (1) סבר תובע כי קיימת אפשרות שיבקש מבית המשפט להטיל על נאשם עונש מאסר בפועל אם יורשע, יודיע על כך התובע לבית המשפט במועד הגשת כתב האישום או במועד אחר לפני תחילת המשפט.

(2) מסר התובע לבית משפט הודעה כאמור בפסקה (1), יודיע על כך בית המשפט לנאשם ולסניגוריה הציבורית.

נמצאו למדים שבכל עת, לפני תחילת המשפט, רשאי התובע להודיע לבית המשפט שקיימת אפשרות שיבקש להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל אם יורשע.

6. סעיף 15א(ג) מלמד שמטרת הסעיף היא מינוי סנגור לנאשם שהתביעה עותרת לגביו למאסר. לשון הסעיף:

(ג) מסר התובע הודעה לפי הוראות סעיף זה, ימונה לנאשם שאינו מיוצג, סניגור.. בענייננו, הנאשם מיוצג, וגם מן הטעם הזה יש לדחות את הבקשה.

עיון בפסיקת בית המשפט העליון מעלה שבית המשפט העליון, אישר למאשימה לטעון לרכיב של מאסר בפועל, גם כשהודעת המאשימה לעתור לעונש מאסר בפועל, ניתנה בשלבים מתקדמים של המשפט. כך היה ברע"פ 8058/12 **חוסין אבו לבן נגד מדינת ישראל**, שם עתרה התביעה לעונש של מאסר, בשלב הטיעונים לעונש. כב' השופט א' רובינשטיין קבע לעניין זה:

"תכליתה של החובה הקבועה בסעיף היא בראש ובראשונה להבטיח את זכותו של נאשם לייצוג. תכלית זו נמדדת מן האיסור העקרוני הקבוע בסעיף 15ב', שלפיו "לא יטיל בית משפט עונש מאסר בפועל על נאשם שאינו מיוצג", ומסעיף 15א(ג) הקובע כי "מסר התובע הודעה לפי הוראות סעיף זה, ימונה לנאשם שאינו מיוצג, סניגור". כלומר, הדברים מתנקזים לשאלת הייצוג. ונזכיר כבר כאן, כי בענייננו היה המבקש מיוצג כדבעי לאורך כל הדרך".

עיננו הרואות שבנסיבות בהן הנאשם מיוצג, לאורך כל ההליך, לא מצא בית המשפט פגם בניהול ההליך, או עיוות דין שנגרם למבקש, המצדיק התערבותו ואושרה החלטת בית המשפט המחוזי המאפשרת למאשימה הודעה מאוחרת על עתירה למאסר.

כב' השופט רובינשטיין מציין שהמקרים בהם, בהודעת המאשימה לעתור למאסר, תגרם פגיעה בזכותו של הנאשם

להליך הוגן, על אף שהנאשם מיוצג, אינם שכיחים ונדירים.

ברע"פ 5184/15 **ילאו קניימר נגד מדינת ישראל**, חזר כב' השופט א' שהם על הלכה זו, שהדגש הוא שהנאשם היה מיוצג.

7. בענייננו, הנאשם היה מיוצג מתחילת ההליך. במועד הדיון הראשון ב"כ הנאשם מסר שבכוונת הנאשם להסיר את המחדל ועל כן התבקשה ארכה לעניין זה. מלבד הסכמתה לדחייה, ב"כ המאשימה לא ציינה דבר לעניין רכיבי העונש. במועד הדיון השני, עוד טרם ניתנה הכרעת דינו של הנאשם, ביקשה התובעת להטיל עונש מאסר בפועל.

יצוין שבעבירות המתוארות בכתב האישום, ידועה עמדת המאשימה, שלפיה, ככלל היא עותרת בהן לעונש של מאסר בפועל.

סבורני שבנסיבות אלה, בהן הנאשם מיוצג, כדבעי, מתחילת ההליך, והבקשה להטלת מאסר, הועלתה במועד הדיון השני, טרם ההקראה, ועמדת המאשימה בעבירות מעין אלה ידועה, לא נגרם לנאשם עיוות דין כלשהו ולא נפגמה זכותו להליך הוגן.

בהינתן האמור, הבקשה נדחית.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אדר ב' תשע"ט, 02 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.